

عنوان مقاله:

بررسی ظرفیت اجرای طرح استفاده اشتراکی از خودرو در تهران

محل انتشار:

سیزدهمین کنفرانس بین المللی مهندسی حمل و نقل و ترافیک (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

عادل نظرنیا - کارشناس ارشد مهندسی و برنامه ریزی حمل و نقل

خلاصه مقاله:

مدیریت حمل و نقل شهری امروزه در مرکز توجهات طراحان و برنامه‌ریزان شهری قرار گرفته است. استفاده اشتراکی از خودرو (car sharing) از جمله تمهیداتی است که با وجود گسترش و پیشرفت‌های جهانی بسیار در ایران مهجور مانده است و نیاز به بررسی و راه‌اندازی این طرح احساس می‌شود. مزایای از جمله عدم نیاز به پرداخت هزینه‌های استهلاک خودرو و بیمه، کمک به دسترسی به خودرو برای همه بخش‌های جامعه و کمک به کاهش مصرف سوخت و آلودگی هوا از انگیزه‌های شناخته شده طرح‌های استفاده اشتراکی از خودرو است. در این تحقیق از شیوه discrete choice analysis برای بررسی ظرفیت پرسش‌شوندگان در مواجهه با این مدل حمل و نقل استفاده شده است و اطلاعات با استفاده از نرم‌افزار STATA آنالیز شده‌اند. نتایج نشانگر تأثیر زمان رانندگی، مالکیت خودرو و زمان پارک خودرو بر انتخاب افراد می‌باشد و همچنین اشاره دارد به میزان تغییرات استفاده از مدل‌های مختلف براساس تغییرات در متغیرهای اولیه، آنالیز و بررسی تحقیق همچنین بیانگر استقبال بیشتر پرسش‌شوندگان به طرح‌های پیشنهادی استفاده اشتراکی از خودرو می‌باشد. نتایج در انتها از یک سو بیانگر اهمیت این گونه طرح‌ها و توجه مسولین و برنامه‌ریزان شهری برای ارایه راه‌حل‌های جدید در حوزه مدیریت شهری باشد و از سوی دیگر موضوعی با ظرفیت بالا برای مطالعات و تحقیقات بیشتر محققان حوزه حمل و نقل نشان داده شده است.

کلمات کلیدی:

استفاده اشتراکی از خودرو (car sharing)، stated, discrete choice analysis, preferences, تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/259587>

